

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

25 MARS 1958.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé et l'arrêté royal du 26 décembre 1938 relatif au régime des pensions du personnel communal.

I. — AMENDEMENTS PRÉSENTÉS PAR M. JANSSENS.

Intitulé nouveau.

Remplacer le titre par ce qui suit :

« Proposition de loi modifiant les arrêtés royaux n°s 254 et 255 du 12 mars 1936 unifiant les régimes de pensions des veuves et des orphelins du personnel civil de l'Etat et des membres de l'Armée et de la Gendarmerie et instituant une indemnité de funérailles en faveur des ayants droit des pensionnés de l'Etat. »

Article premier.

1) Remplacer le 1) de cet article par ce qui suit :

« 1) L'alinéa premier, 1°, de l'article premier, est remplacé par le texte suivant :

« 1° — Que son mari ait accompli une année de services admissibles au moins, si le mariage a eu lieu avant la mise à la retraite de celui-ci et vingt années au moins s'il a été contracté postérieurement »;

2) Remplacer le 2) du même article par ce qui suit :

« 2) Il est ajouté à l'article premier un cinquième alinéa conçu comme suit :

« Les dérogations prévues aux alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables lorsque le mariage a été contracté après la mise à la retraite du mari »;

Voir :

349 (1954-1955) :

— N° 1 : Proposition de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

25 MAART 1958.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Koninklijk besluit n° 254 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Rijkspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel, en van het Koninklijk besluit van 26 december 1938 betreffende de pensioenregeling voor het gemeentepersoneel.

I. — AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEER JANSSENS.

Nieuwe titel.

De titel vervangen door wat volgt :

« Wetsvoorstel tot wijziging van de koninklijke besluiten n°s 254 en 255 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Rijkspersoneel en van de leden van het leger en de Rijkswacht, en tot instelling van een begrafenisvergoeding ten gunste van de rechthebbenden van gepensioneerd Rijksbeambtenaren. »

Eerste artikel.

1) Het 1) van dit artikel vervangen door wat volgt :

« 1) Het eerste lid, 1°, van het eerste artikel wordt door volgende tekst vervangen :

« 1° — Haar echtgenoot ten minste één jaar aanneembare diensten heeft volbracht zo het huwelijk vóór de opstelling van deze laatste werd aangegaan, en ten minste twintig jaar, zo het later werd voltrokken »;

2) Het 2) van het eerste artikel vervangen door wat volgt :

« 2) Aan het eerste artikel wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De in lid 2 en 3 bepaalde afwijkingen worden niet toegepast wanneer het huwelijk na de opstelling van de echtgenoot werd voltrokken »;

Zie :

349 (1954-1955) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

3) « In fine » de cet article, ajouter des nos 4, 5, 6, et 7, libellés comme suit :

« 4) L'article 4 est complété par un cinquième et sixième alinéas conçus comme suit :

« Si l'orphelin est issu d'un mariage contracté par son père ou sa mère, après leur mise à la retraite, la durée des services requise par l'alinéa premier est portée à vingt années.

La dérogation prévue à l'alinéa 3 n'est pas applicable dans l'hypothèse visée par l'alinéa 5 »;

5) A l'article 5, les mots « pour autant que cette reconnaissance ait eu lieu avant l'admission à la retraite » et « avant son admission à la retraite », qui figurent respectivement à l'alinéa premier et à l'alinéa 2, sont supprimés;

6) L'article 11 est complété par le texte suivant qui en formera le § 2, le texte existant devenant le § 1er.

« § 2. — Si le mariage a été contracté après la mise à la retraite du mari, les réductions prévues au § 1er sont portées à :

4 % à partir de 10 ans jusqu'à 20 ans exclusivement;
10 % à partir de 20 ans »;

7) L'article 21, § 1er, est complété par le texte suivant :

« La femme qui a épousé un pensionné ne peut cumuler la pension de veuve à laquelle elle pourrait prétendre de ce chef avec une ou plusieurs autres pensions de veuve à charge du Trésor public ou de la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

Dans le cas prévu à l'alinéa qui précède, seul l'avantage le plus élevé est accordé, sans préjudice à l'application éventuelle de l'alinéa premier ».

Art. 2.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« L'arrêté royal n° 255 du 12 mars 1936 unifiant le régime de pension des veuves et orphelins des membres de l'armée et de la gendarmerie est modifié comme suit :

1) Le 2° de l'article premier est remplacé par le texte suivant :

« 2° que son mariage ait été contracté avant que son mari ait cessé d'être rémunéré par un traitement ou un salaire »;

2) Il est ajouté à l'article premier un 3° conçu comme suit :

« 3° que la durée de son mariage ne soit pas inférieure à un an. »;

3) Il est ajouté à l'article premier un deuxième alinéa conçu comme suit :

« Toutefois, par dérogation aux 1° et 2° ci-dessus, a également droit à une pension de survie la veuve qui a contracté mariage après l'admission de son mari au bénéfice d'une pension pour ancienneté de service, à condition

3) « In fine » van dit artikel de nummers 4), 5), 6) en 7) toevoegen, die luiden als volgt :

« 4) Artikel 4 wordt aangevuld met een lid 5 en een lid 6, die luiden als volgt :

« Indien de wees gesproten is uit een door zijn vader of zijn moeder na hun oppensioenstelling aangegaan huwelijk, wordt de bij het eerste lid vereiste duur van de diensten op twintig jaar gebracht;

De in het derde lid bepaalde afwijking wordt niet toegepast in de bij het vijfde lid bedoelde veronderstelling »;

5) In artikel 5 worden de woorden « voor zover deze erkenning vóór de inruststelling geschiedde » en « vóór haar inruststelling »; welke onderscheidenlijk voorkomen in het eerste en in het tweede lid, weggelaten;

6) Artikel 11 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met de volgende tekst, die er § 2 van uitmaakt, terwijl de bestaande tekst § 1 wordt.

« § 2. — Indien het huwelijk voltrokken werd na de oppensioenstelling van de echtgenoot, worden de in § 1 bepaalde verminderingen gebracht op :

4 % vanaf 10 jaar tot 20 jaar niet inbegrepen;
10 % van 20 jaar af »;

7) Artikel 21, § 1 wordt met volgende tekst aangevuld :

« De vrouw die een gepensioneerd heeft gehuwd mag het weduwnpensioen waarop zij uit dien hoofde aanspraak zou kunnen maken niet cumuleren met één of meer andere weduwnpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist of van de Rijkswerklidenkas.

In het in voorgaande lid bepaalde geval wordt enkel het hoogste voordeel verleend, onverminderd de eventuele toepassing van het eerste lid ».

Art. 2.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Het koninklijk besluit n° 255 van 12 maart 1936 tot eenmaking van het pensioenregime voor de weduwen en wezen der leden van het leger en van de rijkswacht wordt als volgt gewijzigd :

1) Het eerste artikel, 2°, wordt door volgende tekst vervangen :

« 2° — haar huwelijk voltrokken werd vóór dat haar echtgenoot ophield een wedde of een loon te trekken »;

2) Aan het eerste artikel wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 3° — de duur van haar huwelijk niet korter weze dan één jaar. »;

3) Aan het eerste artikel wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Evenwel, in afwijking van bovenstaande 1° en 2°, heeft eveneens recht op een overlevingspensioen, de weduwe die een huwelijk heeft aangegaan nadat haar echtgenoot werd toegelaten tot het genot van een pensioen

que celui-ci ait rendu au moins vingt années de services admissibles pour le calcul de la pension de survie.

Les années de services rendus avant le 1er janvier 1936 ne sont pas prises en considération, si le mari a obtenu le remboursement de l'avoir constitué auprès de l'une des anciennes Caisses des veuves et orphelins. »;

4) L'article 2, alinéa premier, est complété par l'insertion des mots « alinéa premier » après les mots « l'article premier »;

5) L'alinéa 4 de l'article 4 est remplacé par les dispositions suivantes :

« N'a pas droit à une pension l'orphelin issu d'un mariage contracté après que son père a cessé d'être rémunéré comme il est dit au premier alinéa du présent article, sauf si ce dernier a rendu au moins vingt années de services admissibles pour le calcul de la pension de survie et a obtenu le bénéfice d'une pension pour ancienneté de service.

N'a pas droit à une pension l'orphelin dont la naissance a eu lieu plus de trois cents jours après la date à laquelle son père a cessé d'être rémunéré comme il est dit au premier alinéa du présent article, sans avoir obtenu le bénéfice d'une pension d'ancienneté. »;

6) A l'article 5, les mots « pour autant que cette reconnaissance ait eu lieu avant l'admission à la pension pour ancienneté de service » sont supprimés;

7) Le § 2 de l'article 8 est complété par la disposition suivante :

« Toutefois, si le mariage a été contracté après l'admission du mari au bénéfice de la pension pour ancienneté de service, la pension de la veuve est calculée comme il est dit au § 1er. »;

8) L'article 12 est complété par le texte suivant, qui en formera le § 2, le texte existant devenant le § 1er :

« § 2. — Si le mariage a été contracté après l'admission du mari au bénéfice de la pension pour ancienneté de service, les réductions prévues au § 1er sont portées à :

4 % à partir de 10 ans jusqu'à 20 ans exclusivement;
10 % à partir de 20 ans. »;

9) L'article 21, § 1er, est complété par le texte suivant :

« La femme qui a épousé le titulaire d'une pension pour ancienneté de service ne peut cumuler la pension de veuve à laquelle elle pourrait prétendre de ce chef avec une ou plusieurs autres pensions de veuve à charge du Trésor public ou de la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

Dans le cas prévu par l'alinéa qui précède, seul l'avantage le plus élevé est accordé, sans préjudice de l'application éventuelle de l'alinéa premier. »

wegens diensttijd, op voorwaarde dat deze laatste gedurende ten minste twintig jaar diensten heeft bewezen welke voor de berekening van het overlevingspensioen aanneembaar zijn.

De vóór 1 januari 1936 bewezen diensten worden niet in aanmerking genomen, zo de echtgenoot de terugbetaling heeft bekomen van het tegoed dat bij één van de vroegere Kassen voor weduwen en wezen werd gevormd. »;

4) Artikel 2, eerste lid, wordt aangevuld met de woorden « eerste lid » na de woorden « artikel 1 »;

5) Het vierde lid van artikel 4 wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

« Heeft geen recht op pensioen, het weeskind gesproten uit een huwelijk voltrokken nadat zijn vader opgehouden heeft in de bij het eerste lid van dit artikel bepaalde omstandigheden bezoldigd te worden, behalve wanneer deze laatste ten minste twintig jaren diensten heeft bewezen welke aanneembaar zijn voor de berekening van het overlevingspensioen, en het genot van een pensioen wegens dienstdiensttijd heeft bekomen.

Heeft geen recht op een pensioen, het weeskind dat geboren is meer dan driehonderd dagen na de datum waarop zijn vader opgehouden heeft in de bij het eerste lid van dit artikel bepaalde omstandigheden bezoldigd te worden, zonder het voordeel van een pensioen wegens dienstdiensttijd te hebben bekomen. »;

6) In artikel 5 worden de woorden « indien deze erkenning plaats had vóór de pensionering wegens dienstdiensttijd », weggelaten;

7) Artikel 8, § 2, wordt met volgende bepaling aangevuld :

« Nochtans, zo het huwelijk werd aangegaan nadat de echtgenoot werd toegelaten tot het genot van het pensioen wegens dienstdiensttijd, wordt het weduwenpensioen berekend zoals bepaald in § 1. »;

8) Artikel 12 wordt aangevuld met volgende tekst, welke er § 2 van uitmaakt, terwijl de bestaande tekst § 1 wordt :

« § 2. — Indien het huwelijk voltrokken werd nadat de echtgenoot toegelaten werd tot het genot van een pensioen wegens dienstdiensttijd, worden de in § 1 bepaalde verminderingen gebracht op :

4 % vanaf 10 jaar tot 20 jaar niet inbegrepen;
10 % van 20 jaar af. »;

9) Artikel 21, § 1, wordt met volgende tekst aangevuld :

« De vrouw die met een houder van een pensioen wegens dienstdiensttijd in het huwelijk is getreden, mag het weduwenpensioen waarop zij uit dien hoofde aanspraak zou kunnen maken, niet cumuleren met één of meer andere weduwenpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist of van de Rijkswerkliedenkas.

In het bij voorgaand lid bepaalde geval, wordt enkel het hoogste voordeel verleend, onverminderd de eventuele toepassing van het eerste lid. »

Art. 3 (nouveau).

Ajouter un article 3 (nouveau) libellé comme suit :

« Le Roi apportera aux statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat les modifications correspondant à celles que l'article premier de la présente loi a introduites dans l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936. »

Art. 4 (nouveau).

Ajouter un article 4 (nouveau) libellé comme suit :

« Les avantages découlant des modifications apportées par ou en vertu des articles 1er à 3 aux arrêtés royaux n°s 254 et 255 du 12 mars 1936 et à l'arrêté royal du 1er juillet 1937 portant les statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, sont également accordés lorsque l'événement donnant ouverture au droit à la pension de survie est survenu avant la date à laquelle la présente loi produit ses effets. »

Art. 5 (nouveau).

Ajouter un article 5 (nouveau) libellé comme suit :

« L'application des dispositions qui précèdent ne peut avoir pour effet de réduire le montant de la pension dont bénéficient ou viendraient à bénéficier des orphelins issus d'un mariage contracté par leur père avant sa mise à la retraite, pour autant que la date de naissance de ces orphelins soit antérieure à celle de l'entrée en vigueur de la présente loi. »

Art. 6 (nouveau).

Ajouter un article 6 (nouveau) libellé comme suit :

« § 1er. — Lors du décès du titulaire d'une pension de retraite civile ou ecclésiastique, d'une pension militaire pour ancienneté de service ou d'une pension de retraite à charge de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, il est liquidé au profit de son conjoint non divorcé ni séparé de corps ou, à son défaut, de ses héritiers en ligne directe, en compensation de frais funéraires, une indemnité égale au montant brut de la dernière mensualité de pension liquidée avant le décès.

Dans tous les cas, le montant de l'indemnité est limité à 10.000 francs.

En raison de la conduite du bénéficiaire à l'égard du défunt, le Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, ou son délégué, peut décider, dans des cas exceptionnels, que l'indemnité ne sera pas liquidée ou qu'elle le sera au profit de l'un des bénéficiaires ou de plusieurs d'entre eux.

§ 2. — A défaut des ayants droit visés au § 1er, l'indemnité peut être liquidée au profit de toute personne physique ou morale qui justifie avoir assumé les frais funéraires.

Dans ce cas, l'indemnité est équivalente aux frais réellement exposés sans qu'elle puisse cependant excéder la somme prévue par le présent article en faveur du conjoint ou des héritiers en ligne directe.

§ 3. — Dans le cas de cumul de plusieurs pensions de retraite à charge du Trésor ou de la Caisse des Ouvriers

Art. 3 (nieuw).

Een artikel 3 (nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« De Koning brengt in de statuten van de Rijkswerklidenkas de wijzigingen aan welke overeenstemmen met deze door artikel 1 van deze wet aangebracht in het koninklijk besluit n° 254 van 12 maart 1936. »

Art. 4 (nieuw).

Een artikel 4 (nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« De voordelen die voortvloeien uit de wijzigingen door of krachtens de artikelen 1 tot 3 aangebracht in de koninklijke besluiten n°s 254 en 255 van 12 maart 1936 en in het koninklijk besluit van 1 juli 1937 houdende de statuten van de Rijkswerklidenkas, worden eveneens verleend wanneer de gebeurtenis welke het recht op een overlevingspensioen doet ontstaan, zich heeft voorgedaan vóór de datum waarop deze wet haar uitwerking heeft. »

Art. 5 (nieuw).

Een artikel 5 (nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« De toepassing van voorgaande bepalingen mag de vermindering niet tot gevolg hebben van het pensioen hetwelk de wezen genieten, of zouden komen te genieten, die gesproten zijn uit een door hun vader vóór zijn oppensioenstelling aangegaan huwelijk, voor zover de datum van de geboorte van deze wezen vóór het inwerkingtreden van deze wet ligt. »

Art. 6 (nieuw).

Een artikel 6 (nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« § 1. — In geval van overlijden van de houder van een burgerlijk of kerkelijk rustpensioen, van een militair pensioen wegens dienstdienst, of van een rustpensioen wordt, ten bate van zijn (haar) niet uit de echt gescheiden noch van tafel en bed gescheiden echtgeno(o)t(e) of, bij ontstentenis, van zijn (haar) erfgenamen in de rechte linie, als compensatie voor begrafeniskosten een vergoeding uitgekeerd die overeenstemt met het brutobedrag van het laatste maandbedrag van het pensioen, hetwelk vóór het overlijden werd uitgekeerd.

Het bedrag van de vergoeding is in alle gevallen tot 10.000 frank beperkt.

Wegens het gedrag van de gerechtigde ten opzichte van de overledene kan, in uitzonderingsgevallen, de Minister die het Bestuur der pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, of zijn gemachtigde, beslissen dat de vergoeding niet wordt uitgekeerd of dat het ten bate van één of meer gerechtigden zal gebeuren.

§ 2. — Bij ontstentenis van de in § 1 bedoelde rechthebbers, mag de vergoeding worden uitgekeerd ten bate van elke natuurlijke of rechtspersoon, die bewijst dat hij de begrafeniskosten heeft gedragen.

In dit geval is de vergoeding gelijk aan de werkelijk gedane kosten, zonder dat zij evenwel meer mag bedragen dan het bedrag bij dit artikel ten gunste van de echtgeno(o)t(e) of van de erfgenamen in de rechte linie bepaald.

§ 3. — In geval van cumulatie van verscheidene rustpensioenen ten laste van de Schatkist of van de Rijkswerk-

de l'Etat, l'indemnité accordée par le § 1er est attribuée du chef de chaque pension sans toutefois que le total de ces indemnités puisse dépasser le maximum de 10.000 francs.

§ 4. — Le Roi peut, sur la proposition du Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, majorer le montant maximum prévu par le présent article. »

Art. 7. (nouveau).

Ajouter un article 7 (nouveau) libellé comme suit :

« Une retenue de 0,5 % est effectuée au profit du Trésor sur le montant brut des pensions de retraite civiles et ecclésiastiques, des pensions militaires pour ancienneté de service et des pensions de retraite servies par la Caisse des Ouvriers de l'Etat. »

Art. 8 (nouveau).

Ajouter un article 8 (nouveau) libellé comme suit :

« Le produit de la retenue visée à l'article 7, de même que les dépenses résultant de la présente loi et des modifications qu'elle apporte aux arrêtés royaux n°s 254 et 255 du 12 mars 1936, ainsi qu'aux statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat sont inscrits au budget pour ordre. »

Art. 9 (nouveau).

Ajouter un article 9 (nouveau) libellé comme suit :

« La présente loi produit ses effets le premier du mois suivant la date de sa publication au Moniteur belge. »

JUSTIFICATION.

La proposition de loi introduite par le signataire des présents amendements le 5 juillet 1955 (document n° 349 (1954-1955) n° 1) tendait à mettre sur le même pied, au point de vue des avantages accordés par la législation sur les pensions de survie du personnel civil de l'Etat et des communes, les veuves ayant épousé un pensionné et celles dont le mariage était antérieur à la mise à la retraite de leur époux.

Il s'avère cependant que les mesures proposées n'ont guère de chance, si l'on n'y apporte quelques restrictions, d'obtenir l'adhésion du Parlement et cela, en raison d'une part, des abus que pourrait entraîner dans ce domaine l'extension pure et simple des dispositions en vigueur au cas particulier des veuves mariées après la mise à la retraite du mari et, d'autre part, la situation déficitaire du fonds des pensions de survie.

Dans cet ordre d'idée, il paraît souhaitable de limiter l'octroi de la pension de survie aux veuves dont le mari comptait une durée minimum de participation aux anciennes caisses des veuves et des orphelins et au fond des pensions de survie, durée que l'on peut raisonnablement fixer à vingt années.

Il s'indique également de renforcer les abattements pour différence d'âge entre le mari et son épouse, étant donné que cette différence, qui est généralement d'autant plus élevée que le mari se marie ou se remarie à un âge plus avancé, exerce une influence directe sur la durée de la pension et, partant, sur la charge finale supportée par le Trésor.

Il ne paraît pas excessif, tout en maintenant l'immunisation des dix premières années, de porter la réduction à 4 % à partir de 10 ans jusqu'à 20 ans et à 10 % à partir de vingt ans.

En outre, il est équitable d'accorder également, aux mêmes conditions, une pension à l'orphelin issu d'un mariage contracté par son père ou sa mère après leur mise à la retraite.

Sous ces réserves, la pension allouée aux veuves et aux orphelins des agents mariés après leur mise à la retraite devrait être absolument identique à celle dont bénéficient, sous l'empire de la législation actuellement en vigueur, les ayants droit des agents mariés avant la cessation de leurs fonctions.

Le texte de l'article 1er de la proposition a été aménagé compte tenu de ce qui précède.

liedenkas, wordt de bij § 1 verleende vergoeding uit hoofde van elk pensioen toegekend; zonder dat het totaal van deze vergoedingen evenwel 10.000 frank ten hoogste mag te boven gaan.

§ 4.— De Koning kan, op de voordracht van de Minister die het Bestuur der pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, het bij dit artikel bepaalde maximumbedrag verhogen. »

Art. 7 (nieuw).

Een artikel 7 (nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« Een inhouding van 0,5 % wordt ten bate van de Schatkist gedaan op het brutobedrag van de burgerlijke en kerkelijke rustpensioenen, van de militaire pensioenen wegens diensttijd en van de door de Rijkswerklidenkas uitgekeerde pensioenen. »

Art. 8 (nieuw).

Een artikel 8 (nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« De opbrengst van de bij artikel 7 bedoelde inhouding, evenals de uitgaven voortvloeiend uit deze wet en uit de wijzigingen die ze brengt aan de koninklijke besluiten n°s 254 en 255 van 12 maart 1936 alsook aan de statuten van de Rijkswerklidenkas, worden ingeschreven op de begroting voor orde. »

Art. 9 (nieuw).

Een artikel 9 (nieuw) toevoegen, dat luidt als volgt :

« Deze wet treedt in werking de eerste van de maand die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. »

VERANTWOORDING.

Het wetsvoorstel, dat door de ondertekenaar van de onderhavige amendementen op 5 juli 1955 werd ingediend (stuk n° 349 (1954-1955) n° 1), had ten doel, op het stuk van de voordelen, bij de wetgeving op de overlevingspensioenen van het burgerlijk personeel van het Rijk en de gemeenten toegekend, de met een gepensioneerd gehuwde weduwen gelijk te stellen met de weduwen wier huwelijk dateerde van vóór de inruststelling van hun echtgenoot.

Er blijkt nochtans weinig kans te bestaan dat het Parlement de voorgestelde maatregelen aanneemt, zo er niet enkele wijzigingen worden in aangebracht, en wel enerzijds omdat er misbruiken zouden kunnen ontstaan, zo de op dit gebied geldende bepalingen zonder meer van toepassing werden verklaard op het bijzondere geval van de na de inruststelling van hun echtgenoot getrouwde weduwen, anderzijds omdat de toestand van het fonds voor overlevingspensioenen deficitair is.

Derhalve lijkt het gewenst het overlevingspensioen enkel toe te kennen aan de weduwen wier echtgenoot tijdens een minimumduur bij de vroegere weduwen- en wezenkassen en in het fonds voor overlevingspensioenen, was aangesloten. Deze duur kan redelijk op twintig jaar worden gesteld.

Verder is het wenselijk de verminderingen wegens leeftijdsverschil tussen man en vrouw te vergroten, daar dit verschil, dat doorgaans des te groter is wanneer de man op meer gevorderde leeftijd trouwt of hertrouwt, rechtstreeks invloed heeft op de duur van het pensioen en bijgevolg op de last die de Schatkist uiteindelijk te dragen krijgt.

Het lijkt ons niet overdreven — terwijl wij de vrijstelling laten bestaan voor de eerste tien jaren — de vermindering op 4 % te brengen van 10 tot 20 jaar en op 10 % van het twintigste jaar af.

De rechtvaardigheid gebiedt eveneens onder dezelfde voorwaarden een pensioen toe te kennen aan de wees, geboren uit een huwelijk dat door zijn vader of moeder na hun inruststelling is aangegaan.

Onder dit voorbehoud zou het pensioen, toegekend aan de weduwen en wezen van de na hun oppensioenstelling gehuwde personeelsleden, volkomen gelijk moeten zijn aan het pensioen dat de rechthebbende van de vóór het eindigen van hun ambt gehuwde personeelsleden krachtens de thans geldende wetten genieten.

De tekst van het eerste artikel van het voorstel werd omgewerkt met inachtneming van wat voorafgaat.

L'article 2 de la proposition paraît superflu, la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal ayant imposé aux communes l'obligation d'accorder à leurs agents et aux ayants droit de ceux-ci un régime de pension au moins aussi favorable que celui du personnel de l'Etat.

Par contre il s'indique d'insérer dans l'arrêté royal n° 255 du 12 mars 1936 relatif au régime de pension des veuves et orphelins des membres de l'armée et de la gendarmerie des dispositions analogues à celles qui font l'objet de l'article 1er. Le nouveau texte de l'article 2 comble cette lacune.

Enfin, les dispositions prises en faveur des veuves et des orphelins du personnel employé de l'Etat et des militaires doivent également être étendues aux ayants droit des ouvriers de l'Etat dont la pension est régie par l'arrêté royal du 1er juillet 1937 portant les statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

A cet effet, la proposition est complétée par un article 3 qui confie au Roi le soin de prendre les mesures nécessaires.

Le but de la proposition étant de permettre l'octroi d'une pension de survie, non seulement aux veuves et aux orphelins dont les droits s'ouvrent après la date de l'entrée en vigueur de la loi, mais également aux ayants droit dont le mari ou l'auteur est décédé avant cette date, il importe de préciser que la proposition s'applique à cette dernière catégorie d'ayants droit. Tel est l'objet de l'article 4 nouveau.

L'octroi d'une pension à la veuve qui avait épousé un agent de l'Etat pourrait entraîner, par le jeu des règles régissant le mode de calcul des pensions allouées à des orphelins issus de lits différents ou à des orphelins d'un premier lit venant en concours avec une veuve, une réduction de la pension dont bénéficient ou pourraient bénéficier des enfants auxquels la législation actuellement en vigueur reconnaît des droits à une pension d'orphelin.

Il y a donc lieu de sauvegarder les droits de ces enfants.

La clause prévue par l'article 5 poursuit ce but. Elle s'appliquerait aussi bien aux enfants qui seront titulaires d'une pension d'orphelin au moment de la mise en vigueur de la loi qu'à ceux dont le père viendra à décéder après cette date.

Il va de soi, cependant, que cette disposition qui vise à sauvegarder des droits acquis ou des droits en expectative ne peut s'appliquer qu'aux enfants nés avant l'entrée en vigueur de la loi.

Il convient de souligner enfin, qu'elle ne porte pas atteinte aux avantages accordés aux bénéficiaires de la proposition.

Depuis longtemps, les pensionnés de l'Etat réclament l'instauration d'une indemnité pour frais funéraires analogue à celle qui est accordée aux ayants droit des agents décédés en activité de service.

Cette revendication, qui a déjà fait l'objet de plusieurs propositions ou amendements à des projets de loi est pleinement fondée car les ayants droit d'un pensionné peuvent connaître lors du décès de celui-ci, les mêmes difficultés financières que les ayants droit des agents qui meurent avant d'être pensionnés.

La proposition est donc complétée par un article 6 qui s'inspire des dispositions de l'arrêté du Régent du 31 mai 1950 relatif à l'octroi d'une indemnité pour frais funéraires aux ayants droit d'un agent de l'Etat ou d'un militaire de carrière décédé.

Ainsi qu'il est exposé ci-avant, la situation financière du fonds des pensions de survie ne paraît pas permettre d'accorder, sans contrepartie, les avantages nouveaux et substantiels prévus par la proposition.

Il faut bien faire appel, dès lors, à l'esprit de solidarité des pensionnés en leur demandant de contribuer, par une retenue d'ailleurs minime sur leur pension de retraite, à couvrir les dépenses nouvelles.

L'article 7 de la proposition détermine le taux de cette retenue et l'article 8 en indique l'affectation.

Enfin, l'article 9 fixe la date d'entrée en vigueur de la loi au premier jour du mois suivant la date de sa publication au *Moniteur belge*.

En raison des modifications apportées à la proposition, il conviendrait de l'intituler comme suit : « Proposition de loi modifiant les arrêtés royaux n° 254 et 255 du 12 mars 1936 unifiant les régimes de pensions des veuves et des orphelins du personnel civil de l'Etat et des membres de l'Armée et de la Gendarmerie et instituant une indemnité de funérailles en faveur des ayants droit des pensionnés de l'Etat. »

Artikel 2 van het voorstel lijkt overbodig, aangezien de wet van 25 april 1933 omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel aan de gemeenten de verplichting oplegt, aan hun personeel en deze rechthebbenden een pensioenregeling te verlenen, die ten minste even gunstig uitvalt als die voor het Rijkspersoneel.

Daarentegen lijkt het wenselijk om in het koninklijk besluit n° 255 van 12 maart 1936 tot éénmaking van het pensioenregime voor de weduwen en wezen der leden van het leger en van de Rijkswacht bepalingen in te voegen, analoog met die welke in het eerste artikel zijn opgenomen. De nieuwe tekst van artikel twee vult dus deze leemte aan.

Ten slotte moeten de maatregelen, genomen ten gunste van de weduwen en wezen van militairen en van het bediendpersoneel van het Rijk, ook worden toegepast ten gunste van de rechthebbenden van het arbeiderspersoneel van het Rijk, wier pensionering wordt geregeld bij het koninklijk besluit van 1 juli 1937 tot wijziging van de statuten van de Rijkswerkliedenkas.

Te dien einde wordt aan het voorstel een artikel 3 toegevoegd, waarbij wordt bepaald dat aan de Koning het nemen van de nodige maatregelen is toevertrouwd.

Het voorstel wil de mogelijkheid scheppen om een overlevingspensioen te verlenen, niet alleen aan de weduwen en wezen wier rechten ingaan na de inwerkingtreding van de wet, maar ook aan de rechthebbenden wier echtgenoot of vader voordien overleden is: er dient dan ook nader te worden bepaald dat het voorstel toepasselijk is op laatstgenoemde categorie rechthebbenden. Hiertoe strekt het nieuwe artikel 4.

Door het ingewikkelde spel van de regelen met betrekking tot de wijze van berekening van de pensioenen, toegekend aan wezen die uit verschillende huwelijken stammen of aan wezen uit een eerste huwelijk wier rechten samenvallen met die van een weduwe, kan de toekenning van een pensioen aan een weduwe die met een Rijksambtenaar trouwt een vermindering ten gevolge hebben van het pensioen, dat wordt uitgekeerd of kan worden uitgekeerd aan kinderen die krachtens de huidige wetgeving aanspraak kunnen maken op een wezenpensioen.

De rechten van deze kinderen moeten derhalve worden gevrijwaard. Het bepaalde in artikel 5 is hierop gericht. Deze bepaling is van toepassing, zowel op de kinderen die een wezenpensioen zullen ontvangen bij de inwerkingtreding van de wet als op de kinderen wier vader nadien overlijdt.

Het spreekt echter vanzelf dat deze bepaling, die ertoe strekt verworven of te verwachten rechten te vrijwaren, slechts toepasselijk kan zijn op kinderen die vóór de inwerkingtreding van de wet geboren zijn.

Ten slotte moet worden onderstreept dat zij geen afbreuk doet aan de voordelen die de door het voorstel bedoelde personen genieten.

Sinds jaren eisen de gepensioneerde Rijksambtenaren een begrafenisvergoeding die thans reeds wordt toegekend aan de rechthebbenden van de ambtenaren die tijdens hun diestperiode overleden zijn.

Deze eis, die reeds tot uitdrukking kwam in verscheidene voorstellen of amendementen op wetsontwerpen, is volkomen verantwoord, want de rechthebbenden van een gepensioneerde kunnen bij het overlijden van deze laatste voor dezelfde financiële moeilijkheden staan als de rechthebbenden van de ambtenaren die overlijden alvorens pensioengerechtigd te zijn.

Het voorstel is derhalve aangevuld met een artikel 6, dat afgestemd is op de bepalingen van het regentsbesluit van 31 mei 1950 betreffende het toekennen van een vergoeding wegens begrafeniskosten aan de rechthebbenden van een Rijksambtenaar of een beroepsmilitair die overleden is.

Zoals hierboven uiteengezet werd, lijkt het, wegens de financiële toestand van het Fonds voor overlevingspensioenen, niet mogelijk de nieuwe en substantiële voordelen die in het voorstel bedoeld worden onvoorwaardelijk toe te kennen.

Derhalve moet een beroep worden gedaan op de solidariteitsgeest van de gepensioneerden die verzocht worden, door een trouwens geringe afhouding op hun rustpensioen, bij te dragen tot het dekken van de nieuwe uitgaven.

Artikel 7 van het voorstel bepaalt het bedrag van deze afhouding en artikel 8 wijst de bestemming daarvan aan.

In artikel 9, ten slotte, wordt de datum van de inwerkingtreding van de wet vastgesteld op de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekend gemaakt.

Wegens de wijzigingen die aan het voorstel werden gebrach, zou de titel luiden als volgt: Wetvoorstel tot wijziging van de koninklijke besluiten n° 254 en 255 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebrach in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk Rijkspersoneel en van de leden van het leger en de Rijkswacht, en tot instelling van een begrafenisvergoeding ten gunste van de rechthebbenden van gepensioneerde Rijksambtenaren.

II. — SOUS-AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR LE GOUVERNEMENT
AUX AMENDEMENTS DE M. JANSSENS.

Art. 2.

1) Compléter le 3) de cet article par ce qui suit :

« Les veuves de militaires qui ont accompli du service à l'armée avant le 1er janvier 1922, peuvent faire entrer ce service en ligne de compte pour le calcul de la période de vingt ans ci-dessus, pour autant qu'elles puissent faire valoir au moins un an de participation à la Caisse des veuves des militaires de rang subalterne, créée à la date précitée. »

2) Au 5), premier alinéa, de cet article, insérer entre les mots : « au moins vingt années de services admissibles pour le calcul de la pension de survie » et les mots « a obtenu », le texte suivant : « compte tenu, le cas échéant, dans les conditions prévues à l'article 1er, 1°, des services accomplis avant le 1er janvier 1922, par les militaires de rang subalterne et pour autant que l'intéressée »...

II. — SUBAMENDEMENTEN

DOOR DE REGERING VOORGESTELD OP DE
AMENDEMENTEN VAN DE HEER JANSSENS.

Art. 2.

1) Het 3) van dit artikel aanvullen als volgt :

« De weduwen van militairen die vóór 1 januari 1922 bij het leger dienst hebben volbracht, mogen deze dienst in aanmerking doen komen voor de berekening van de bovenvermelde periode van 20 jaar, voor zover zij ten minste één jaar deelneming kunnen doen gelden aan de Kas voor Weduwen van militairen van lagere rang, opgericht op voornoemde datum. »

2) In het 5), eerste lid, aan dit artikel, na de woorden : « ten minste 20 jaren diensten heeft bewezen welke aanneembaar zijn voor de berekening van het overlevingspensioen », de volgende tekst inlassen : « in voorkomend geval, met inachtneming, onder de voorwaarden bepaald bij artikel 1, 1°, van de diensten volbracht vóór 1 januari 1922 door de militairen van lagere rang, en voor zover de betrokkene »...